Ч. 79 (13.624). Львів, понеділок 26. березня 1934. Rocznowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Четвертрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і понад. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41. Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Луцький православний собор залишається в руках православних.

Справу ревіндикації православного собору в Луцьку римо-кат. курією розглядав на днях Апеляційний Суд у Любліні, який відкинув апеляційну скаргу римської курії, залишаючи церкву в посіданні православних.

—o—

Волинські уніяти і римо-кат. курія в Луцьку.

Пишуть нам із Сокаля:

На тижневі ярмарки в Сокалі приїздять ізза „сокальського кордону" мешканці села Жджари, де є значна громада галицьких переселенців з рава-руського повіту. Вони разом з гуртом б. православних селян, що стали уніятами, вже кілька літ тому збудували собі гр.-кат. церкву і при ній мурований домок, щоби тільки дістати постійного священика. Ті люди жалуються, що їх численні подання в цій справі до римо-кат. єпископської курії в Луцьку не мають ніякої відповіди. Правда, приїздив до них з курії римо-кат. декан, що ствердив потребу в селі гр.-кат. священика і найшов і пригідні умовини і все приготоване для такого священика: той декан обіцяв людям, що швидко дістануть свого пароха, та — на жаль — на обіцянці все й покінчилось. Люди тепер у розпуці і кидаються перез до сусідніх прав. батюшок у потребі, бо місіонар-редемпторист приїздить до них з Ковля тільки раз у місяць. Чому ті люди не можуть дочекатись свого постійного священика-пароха?

Як словаки фальшували перепис населення.

Читаємо в ужгородському „Українському Слові":

Подаючи в 8. ч. „У. С." національну статистику ЧСР, ми подали, що близько 150.000 українців на Словаччині десь зникло. З дальших статистичних даних видно, що цілі греко-кат. округи записано словаками. Ось приклад: В Кошицькій 4.722 гр.-кат. і 28 православних, а не виказано ані одного українця (русина). Михайловецька округа: 17.831 гр.-кат., 301 православних, по народности ані одного українця (русина). Гуменська округа: 4,302 гр.-кат., 29 православних, також не виказано ніякого українців! Великокапушанська округа 4.912 гр.-кат., 3 прав., українців тільки 145. К. Холмецька округа 7.874 гр.-кат., українців тільки 489.

В сильніших наших округах була більша свідомість і шовіністи не сміли зовсім вичеркнути з національностей нашого українського населення. Всеж таки слабший елемент не був у силі видержати натиску і так: Межилаборецька округа: 15.952 гр.-кат., 948 православних, разом 16.900, по національности українців виказано тільки 14.944. Спишська округа: 21.252 гр.-кат., 1898 прав., разом 23.150, українців 19.891 і т. д.

Неуступчивість Франції.

Французький уряд дав нарешті відповідь на англійське меморандум з 29. січня ц. р. в справі розброєння. В цьому меморандумі британський уряд, бажаючи погодити французьке становище з становищем Німеччини, признав Німеччині право побільшити своє зброєння при одночасній редукції французької збройної сили. Такі концесії викликують серед французьких політичних кол сильні застереження. Франція рішуче виступається проти домагань Німеччини щодо побільшення правильної армії до 300.000 та відповідного побільшення воєнного матеріялу. Говорячи про ґарантії, нота стверджує, що французький уряд висловлює вдоволення, що британський уряд уважає поворот Німеччини до Ліґи Народів принципіяльною умовиною заключення збройної конвенції. Німеччина не може дати кращої ґарантії і причинитися до осягнення світової рівноваги, повертаючи до спільноти держав.

В міродатних анґлійських колах звертають увагу на факт, що французька нота не є досить ясна і не розріжнює справи ґарантії виконання розбройної конвенції від ґарантії безпеки проти нападаючої держави. То розріжнення буде темою майбутніх дипльоматичних розмов між урядами британським, французьким та італійським.

—o—

„Фосіше Цайтунг" перестає виходити.

БЕРЛІН, 24. 3. ПАТ. З днем 1. квітня ц. р. перестає виходити найстарший німецький щоденник „Фосіше Цайтунг", заложений ще в 1704 р. Прощаючись з читачами, редакція того часопису заявляє, що під сучасну пору завдання преси виходить поза сфери, до яких доходив цей щоденник. Супроти цього видавництво примушене добровільно припинити видавання часопису і звільнює 9.000 службовиків, як пише „для німецьких цілей і завдань".

Wyciąg z protokułu wspólnego posiedzenia niejawnego! Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w składzie S. O. W. Medyński jako przewodniczący, S. O. M. Jagodziński i Dr. Locker, jako głosujący w sprawie konfiskaty Nr. czasopisma Dilo z daty Lwów, dnia 17/3 1934 do Sygn. 2 Pr 15/34 na posiedzeniu niejawnem w dniu 21 marca 1934 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie, postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 17/3 1934 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma Dilo Nr. 70 z daty Lwów, dnia 17/3 1934, zamieszczonego w artykule p. t.: 1). „C. K. UNDO pro utworzenie Apostolskoji i t. d." w ustępie od słów: „Centralnyj" ... do słów „naradu", zmieniona wystąpku z art. 170 k. k. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 e. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17/12 1862 Dz. p. p Nr. 6 ex 1 863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu szerzyć nieprawdziwe wiadomości o stosunkach na Łemkowczyźnie co może wywołać niepokój publiczny. Według § §. 487, 489 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący W. Medyński w. r. Protokulant J. Baliński w. r. Za zgodność Janowicz st. sekr.

Римський пакт і Москва.

Женева, 20. березня 1934.

Tres faciunt collegium. Провідники трьох держав осягнули в Римі тісне порозуміння. Европа збогатилась новим бльоком держав. Ґембеш і Дольфус вернулися до столиць своїх держав як тріюмфатори. Мусоліні виголосив промову, в якій поставив знов на денний порядок ревізіоністичні жадання не лише Угорщини, а й самої Італії, у досить прозорій формі, питомій італійській політиці, дарма, що в Римі не люблять палити мостів за собою, і цілком слушно.

Потрійний пакт у Римі приняли в Берліні зі стоїчним спокоєм, промову Мусолінія — з вдоволенням, тим більше, що в ній було багато зрозуміння для німецьких жадань у справі дозброєння. В Парижі навпаки, пакт принято з деяким вдоволенням, промову з деяким навіть обуренням.

Щож далі? Які дальші наслідки може мати римський пакт для розвитку політичних відносин в Европі? По правді, дуже незначні. Пакт цей штучний і мета його передовсім неґативна — недопустити до аншлюсу. Він є виразно тимчасовий, як більшість політичних актів міжнародньої політики останнього часу.

Для політичних відносин Европи може він мати значіння постільки, посільки відсуває на неозначений час так дразливу справу прилучення в тій чи іншій формі Австрії до Німеччини. Для самих учасників пакту має він досить відємне значіння. Він скріплює політичні впливи Італії в центральній Европі та увільняє Рим на

якийсь час від занадто близького сусідства Німеччини. Через ревізіоністичні жадання Угорщини дістає Італія нові засоби натискати на Францію, що мусить боронити Малу Антанту. Пригадання цих жадань Угорщини скріплює у всякім разі становище сучасного угорського уряду та збільшує його популярність. Реальний зиск матиме Угорщина у всякім разі через збільшення вивозу її збіжа до Італії. Має це без сумніву і той добрий бік, що Італія відбиратиме менше збіжа від голодного населення України.

Економічні здобутки Австрії менше реальні ніж Угорщини. При загальнім зрості всіх держав до економічної самовистарчальности, Австрія ледви може числити на поважне збільшення експорту своїх промислових виробів до Угорщини чи Італії. Чи Італія зуміє здобути монопольний вплив у Відні та покінчити там боротьбу впливів великих і невеликих держав, покаже близька будуччина

Для господарського співробітництва нового бльоку держав з державами Малої Антанти виглядів небагато. Політичні тенденції цього бльоку, очевидно, переважають його економічні тенденції. До тогож Німеччина без порівнання сильніший економічний осередок, ніж Італія. Але й на зріст економічних звязків між Німеччиною та Малою Антантою великих виглядів нема тому, що Мала Антанта занадто залежна політично й економічно від Франції.

Про політичне чи економічне дефінітивне розвязання австрійського питання в часі безупинного зросту світової кризи нема чого, розуміється, й думати. Більше цікавим є питання, який вплив може мати римське розвязання ґордійського вузла у Відні для дальшого ходу загальної европейської кризи. Щоби дати якусь відповідь на це питання, треба подивитися на римський пакт не лише з европейської, а й із московської перспективи.

Офіціяльний орґан московського уряду „Ізвестія" пише 5. ц. м. на цю тему між іншим таке: „Боротьба імперіялістів за опанування Австрії загострюється... Австрія стала небезпечною порохівнею, яка що хвилини може вибухнути та поставити світ перед фактом нової війни... «Німецький імперіялізм мав перед собою три можливі варіянти для своєї експанзії в Европі — на захід, на схід та на південний схід. На заході була Франція, яку підтримувала Анґлія. На сході була Польща, яку підтримувала Франція. Всяка спроба експанзії в цім напрямі провадилаб до війни. Німецька політика вважає більше безпечною експанзію в південно-східнім напрямі через Австрію, з тим, щоби пізніше скріпившись ще більше, звернутися і на захід і на схід."

Як бачимо радянський погляд на австрійську справу трохи занадто оптимістичний. Спір за Австрію до війни не провадить і не допровадить. Римський пакт позбавив навіть, на якийсь час у всякім разі, австрійське питання його надмірної гостроти та причинився в цьому відношенні до зменшення европейського напруження. По промові Мусоліні видно, що цей пакт навіть не оправдав московських надій на „зріст ворожнечі між німецьким та італійським фашизмом".

Фактом лишається, що Німеччина відмовляється, бодай тимчасово, від надмірної експанзії в австрійськім напрямі. Коли Італія обстоює тепер право Німеччини на рівність у зброєнні, то в усякім разі не для розвитку її експанзії в західнім напрямку. У відносинах між Францією та Анґлією спір за Відень нічого не змінив. А спинення німецької експанзії на захід та на південний схід тим більше оправдує її експанзію на схід. І тут страх московського уряду має значно більше оправдання, ніж московські надії на европейську війну за володіння Австрією.

М. Данько.

З життя наших установ.

Загальні Збори Українського Товариства Допомоги Інвалідам у Львові.

Дня 17. березня 1934 р. при дуже скромній участи громадянства відбулися в салі Т-ва „Українська Бесіда" у Львові 12-ті чергові Загальні Збори Українського Т-ва Допомоги Інвалідам. Звіт із діяльности УКТОДІ за останній діловий рік подав дотеперішній голова Т-ва д-р І. Ґижа.

Головна Рада УКТОДІ замкнула з кінцем 1933 р. одинацять літ самостійної діяльности, даючи нашим інвалідам частину того матеріяльного забезпечення, яке повинна їм дати держава. Останній рік праці Т-ва був одним із найтяжчих з причини загальної господарської кризи та девалюації доляра, бо значна частина фондів УКТОДІ впливала з Америки й Канади. Видатки Т-ва з бігом літ не зменшаються, а зростають. Все ще нові інваліди зголошують претенсії до товариства, і заосмотрення давнозголошених не достаточне. Вплив жертв уже в попередньому 1932 році значно зменшився і передбачуючи загрозливе положення ще з початком 1933 р. старалося Т-во запобігти редукції чинитьб Т-ва нашим інвалідам при рівночасних стараннях збільшити впливи Т-ва. В тій цілі увійшла Гол. Рада УКТОДІ у глибший контакт з філіями дорогою люстрації філій, щоби розбудити більше заінтересування справами інвалідів філій УКТОДІ та громадянства по повітам, збільшити впливи членських вкладок, стягнути до централі задержані філіями фонди. У першу чергу зредуковано в 1933 р. кошти адміністрації, побори службовиків, зліквідовано дефіцитові робітні Т-ва, які ведено, щоби дати працю інвалідам, перенесено канцелярію інвалідів і т. д.

УКТОДІ мало в адміністраційному 1933 р. такі доходи:

жертви з краю	57.969.98 зол.
жертви з Амер. і Кан.	32.969.61 зол (4.238.53 $)
жертви укр. евр. еміґр.	893.— „
дохід із шапкарні	1.095.08 „
членські вкладки	7.747.58 „
дох. із реальн. і відс.	12.670.59 „
дохід із шевськ. роб. (слік.)	63.40 „
Разом	113.409.24 зол.

Розходи Т-ва були:

на ренти інвалідам	84.984.65 зол.
удержання Дому Інвалідів	10.976.27 „
адміністрація Т-ва	15.283.22 „
протези	2.407.03 „
лікування інвалідів	992.38 „
зужиття інвентару	749.02 „
курсова ріжниця доляра	11.040.85 „
страта на ліквідації робітень	129.51 „
Сума витрат	126.562.83 зол.

З фондів Т-ва користало в 1933 р. — 531 осіб споміж 2.000 зареєстрованих інвалідів. Щомісячну ренту одержувало 415 інвалідів. Протези одержало рівно 50 інвалідів.

Тому, що витрати перевищили доходи, повстав недобір, який виносив 13. 153. 39 зол. Покрито його з власного майна УКОДІ, котре зменшилося внаслідок того зі 62.878 зол. у 1932 р. на 49.724 зол. з кінцем 1933 р. Для вдержання рівноваги буджету була Головна Рада УКТОДІ в останньому квартали звітового року змушена до ліквідації дому українських інвалідів при вул. св. Софії ч. 25., до знижки інвалідських рент, до ощадностей на опротезуванні та лікуванні інвалідів. Дім івалідів зліквідовано після 15-літнього його іствування, коли він властиво перестав повнити свою задачу. Не вчилося вже нових інвалідів ремесла, для інвалідів челядників, що заробляли у варстатах, дім інвалідів не був конечний, на приміщення 1—2 інвалідів, що прибувають на переміну з провінції на лікування, вистарчає одна кімната. Тяжчих інвалідів, які потребують постійного поміщення в домі інвалідів, було в домі інвалідів не багато. З хвилиною ліквідації УДІ було там приміщено: 6 високопроцентових інвалідів, 4 низькопроцентових інв. (40 прц. і нижче), 5 ремісників-челядників, 2 інваліди абсольв. університету, 2 інвалідів, що мали [illegible] ву службу.

Після ліквідації дому українських інвалідів перенесено найтяжчих інвалідів до власного дому на Ялівці. Інших відправлено з місячною рентою у висоті опроцентування. Хоч Товариство дало інвалідам науку ремесла та заробок праці, відступаючи робітні на власність інвалідів. Теперішні кошти удержання УДІ виносять місячно 280—300 золотих.

Найприкрішою справою була знижка рент усім інвалідам, яка наступила з початком [illegible] 1934. р. Ренти наших інвалідів від УКТОДІ не були ніколи високі і виносили [illegible] часть ренти державного інваліда. З [illegible] фондів у Т-ві не діставали ренти (місячної [illegible] сії) інваліди нижче 35 прц. УКТОДІ мусіло [illegible] часто відмовляти підмог 25—34 прц-ним інвалідам. Звичайно 30 і 33 прц. інваліди діставали два рази в році дрібну підмогу, [illegible] що Т-во і про тих інвалідів памятає. Теперішня рента українських інвалідів від УКТОДІ виносить: для інвалідів 35—49 прц. по 8 і 9 зол. місячно, для інв. 50—59 прц. по 13 і 14 зол. міс., для інв. 60—69 прц. по 17 і 18 зол. міс., для інв. 70—79 прц. по 22 і 24 зол. міс., для інв. 80—89 прц. по 25 і 29 зол. міс., для інв. 90—99 прц. по 33 і 35 зол. міс., для 100 прц. 40 і 45 зол. місячно.

Такі низькі ренти мусять вистарчити українським інвалідам на прожиток враз із родиною. Сім міліонів українського населення під Польщею не може зложити достаточних фондів на цілі УКТОДІ. Вправді жертви з краю були в останньому році на 22.000 зол. вищі від жертв в 1932 р. і частинно покрили упадок жертвенности з Америки й Канади, але до належного забезпечення наших інвалідів жертви громадянства досі не вистарчили. Жертви Америки й Канади впали в останньому році не лише цифрово, але також обнизився на 40 прц. і курс долярової валюти. Найповажніші жертви, як і в попередніх роках, так і у 1933 р. зложили „Обєднання Українських Американських Організацій" (голова ред. О. Ревюк, секретар д-р Л. Мишуга) в Ню Йорку та Головна Управа „Української Стрілецької Громади" (голова Е. Василишин, секретар Д. Ґерич) у Вінніпеґу в Канаді. В чотирох останніх роках упадок жертв з Америки й Канади представляється так: 1930 р.: на ренти 8.834 дол., на дім 10.442 дол. Разом 19.276 дол. 1931 р.: на ренти 8.327 дол., на дім 2.477 дол. Разом 10.804 дол. 1932 р.: на ренти 5.319 дол., на дім 1.037 дол. Разом 6.356 дол. 1933 р.: на ренти 4.238 дол.

Преліміноване запотребування фондів на 1934 р., вже по зниженні інвалідської ренти, виносить 102.000 зол. і таку суму безоглядно на кризу УКТОДІ від українського громадянства добути мусить.

З нагоди поголоски про державну ренту для частини наших інвалідів обчислено, що споміж 2.000 зареєстрованих в УКТОДІ інвалідів може мати претенсію до державного забезпечення бу з причини ріжних обмежень, вичислених у виконному розпорядку, тільки 235 інвалідів. У найкращому випадку і ця частина наших інвалідів не буде могти користати з державних фондів перед 1935 р., т. є. перед полагодженням всіляких формальностей. Тимчасом ані один наш інвалід з державних фондів не користає, а вигляди на те, щоби тягар забезпечення наших інвалідів упав з плечей громадянства [illegible] зоричний.

Громадянство є в тому ошибочному переконанні, що куплений за збірки української еміґрації в Америці й Канаді дім у Львові вистарчає на удержання пів тисячі найтяжчих інвалідів. У дійсності чистий річний дохід із дому не перевищає 10.000 зол. і вистарчає ледви на покриття потреб Т-ва за 2 місяці в році.

...рове мусить Гол. Рада УКТОДІ добути з'з громадянства, щоби діяльність Т-ва могла принести належну користь як інвалідам, так загально українській справі.

Цьогорічні Загальні Збори УКТОДІ вибрали знову д-ра Ів. Гижу та повновно в члени Ради уступивших по трирічному повненні мандату д-ра Олексишина, о. Я. Чемеринського, д-ра П. Деркача і ред. Д. Паліїва. Після уконституування до Головної Ради УКТОДІ на 1934 адмін. належать: д-р І. Гижа, голова, д-р К. Паньківський і М. Бриляинський, заступники голови, д-р Я. Олексишин, секретар, дир. С. Волошин, скарбник. Члени Ради: М. Галібей, д-р П. Деркач, Лапунька Ів., інж. Мельник Андр., ред. Паліїв Дм., Сенчишин В., о. Чемеринський Я. і д-р Шуровський В. Заступники членів Гол. Ради: д-р Бегера І., Захарко Ф., м-р Навроцький Ст. і інж. Хроновят М.

Контрольну Комісію творять: М. Гебус, М. Бесік, П. Пасіка і як заступники: м-р Жирак і Керод Гр.

Канцелярія УКТОДІ міститься в домі Т-ва при вул. Потоцького 48. Останні Загальні Збори УКТОДІ перевели ухвалу про 50 проц. знижки членської вкладки для робітників, селян та студіюючої молоді. Членська вкладка в Т-ві виносить зол. 6 річно, або 50 сот. місячно. Для селян, робітників та студентів зол. 3 річно, або 25 сот. місячно.

Кожний громадянин(ка), що хоче організованим способом помогти інвалідам У. А., повинен вступити в члени Українського Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові.

Французька нота — це ніяка нота.

Англія невдоволена з французької відповіді.

ЛЬОНДОН, 24. 3. ПАТ. „Таймс“ обговорюючи французьку ноту, стверджує, що в ній нема спрецизованої відповіді на британське меморандум і тому годі вважати його останнім словом у дипльоматичній кореспонденції, що тягнеться вже кілька місяців. Французька нота нагадує скоріше призначену для внутрішнього вжитку декларацію, як документ, що має допомогти в дипльоматичних переговорах. Політичні кола розчаровані, що франц. уряд не може дати кращої відповіді. Уряд Думерґа обіцяє навіть менше, як давніші франц. уряди. В цій ноті міністр Барту вертає до старої ідеї ґарантії загального безпеченства кордонів. „Таймс“ відмічує, що британський уряд не може дати такої ґарантії кордонів всіх країн на обох півкулях. Треба побажати, щоби Франція зрозуміла інтенцію В. Британії поносити жертви в користь безпеченства і розбройної конвенції. Зрештою В. Британія пропонує тільки зменшити скромно військові сили. Час уже, щоби Франція й інші сусідні з Німеччиною країни признали їй право підсилити свою збройну силу до висоти самооборони. Німеччина не признає ніякої конвенції, що не братиме під увагу того домагання. Так само пишуть й інші льондонські щоденники і з того видно, що їх інспірував анґл. уряд або сам міністр закорд. справ Саймон.

——o——

За трівкі підстави нашого життя.

З нагоди просвітянської конференції читалень Самбірщини.

Дня 20. лютого ц. р. відбулася просвітянська конференція читалень Самбірщини. Стоячи вона в ідейному звязку з нарадою, що відбулася ще перед трьома місяцями (13. XI. 1933). Із порівнання, уже на перший погляд, сама численність приявних вказує на помітний зріст зацікавлення й громадського почуття обовязку в народі. Бо коли на першій нараді з істнуючих тут 67 читалень було заступлених 43 ок. 100 делегатами, то на останній було вже 53 місцевостей і ок. 200 представників культ.-освітних і кооперативних організацій, у тому 178 із сіл. З признанням треба згадати, що виділи деяких читалень (Кульчиці Шлях.) явилися у повному складі.

Конференцію відкрив голова філії д-р Іван Ругицький, а на заступника предсідника покликано із приявних селян п. Онуфрія Ганевича, голову чит. в Городовичах. Делеґатом Головного Т-ва був його секретар п. Микола Дужий. У своїм пятретиюдинному рефераті висував він річево й живо на тлі цілости нашого національного життя ту велику ролю, що її має відігравати від теперішню пору „Просвіта“, як головна остоя культурних сил народу. Тут торкнувся він дотеперішнього — поверховного — розуміння організації взагалі, і „Просвіти“ зокрема. Бо іменем „орґанізації“ ми здавна привикли називати всяку, навіть припадкову збиранину людей. А тимчасом, вона — це духова спільнота людей, обєднана сильно одною ідеєю, яку визнає, в яку вірить і якій служити має. Лише така спільнота зуміє стати в народі своєрідним національно-громадським маґнетом із тією чародійною силою притягання до себе байдужих і ріжно настроєних українських людей. Оце розуміння організації мусимо проводити від усіх найнижчих клітин нашої національної орґанізації, і передовсім від читалень „Просвіти“. Бож з них виростали й виростати мають нові провідники й робітники для усіх ділянок і напрямів нашого національного життя.

Виходячи з такого розуміння справи, референт розкрив теперішній стан у повіті, виказуючи всі його недотягнення й недостачі.

А за ними — не треба було далеко шукати.. Перша читальня у повітовому й одна-одинока там, у Самборі — дуже слабенька; ледви пів сотні членів записаних і стількиж книжечок у бібліотеці — без вартости.

Алеж в Самборі є „трішки“ наших людей, з високою освітою. Але на міській конференції у передодень, 19. 2. ц. р. було „аж“ 20 громадян.. І на ній слушно підносили, що культ.-освітньо-виховна робота повинна починатися від національного освідомлення, а не від партійного. Казали, що цей саме момент — відчужує частину громадянства. Алеж здається мені, що всі свідомі й ідейні громадяни мають обовязок направляти громадське життя, і то не інакше, як саме своєю живою і творчою участю у ньому. Може до цього — як казали — справді причинились би дискусійні вечорі, що їх моглаб започаткувати філія. Це — гадаю — оживило би і місцеву читальню і пожвавило би роботу в цілому повіті.

А то таких слабеньких, як у Самборі, читалень є тут аж 20, себто 30 відс. Натомісць кращих читалень ледви 15, себто 22 відс. Ось вони: Баранчичі Вел., Береги, Бережниця, Биків, Букова, Ваньовичі, Викоти, Воютичі, Городовичі, Дорожів Гор., Карналовичі, Кульчиці Шлях., Лютовиська, Мієтковичі й Пиняни. Решта, 32 читальні (48 відс.) — середні. Деякі з них підтягаються.

І дуже цікаво, що ту оцінку під оглядом змістово-виховної роботи підтверджує теж матеріяльна жертвенність тих сіл. От хоч би „Дар Просвіті“ з грудня 1933 р., що йому доволі уваги присвятила була листопадова нарада. Назагал, коли порівняти теперішній успіх із минулорічним, то він на 100 відс. кращий. А все таки, аж 30 відс. тутешніх сіл з читальнями не причинилося до цього дослівно ані одним сотиком. Натомісць найкраще вивязалися тут Кульчиці Шлях. (понад 40 зол.). Пять місцевостей (Биків, Дорожів Гор. і Дол., Городовичі і місто Самбір), себто 10 відс. дали від 20 до 30 зол. Чотирнацять сіл, себто 20 відс. зложило від 10 до 20 зол. Такий самий відсоток сіл жертвувало від 5 до 10 зол. і такий самий нижче від 5 зол. Ота ріжниця у пожертвах поодиноких сіл — здебільша зовсім незалежна від матеріяльної спроможности, але від їх національно-громадської живучости. Направити недотягнення і зло в повіті — це завдання усіх тутешніх ідейних і тямущих громадян. А цей стан самбірської округи дуже характеристичний і для інших.

У дискусії над порушеними справами говорив цілий десяток приявних делеґатів (д-р І. Роґуцький, О. Ганевич із Городович, Ю. Петречко з Воютич, проф. І. Филипчак зі Самбора, о. М. Волошин парох Мокрян, Андрієчко з Гумениця, Волощук з Ваньович і ін.). Всі вони підкреслювали поодинокі моменти реферату та доповнювали своїми цінними думками.

„Ця конференція є цінною, бо вона отверта; вона відкриває основи нашого життя" — казав делеґат із Мокрян. Так! Тількиж ті основи треба дуже змiцнити!

На закінчення конференції, що тривала повних пять годин, і перед відспіванням національного гимну, ухвалено однодушно такі резолюції:

РЕЗОЛЮЦІЇ:

Просвітянська конференція усіх читалень самбірської філії, в дні 20. лютого 1934 р., по вислуханні доповіди секретаря Головного Т-ва та по переведенні основної дискусії над порушеними питаннями, рішає;

1. Бажаючи обєднати під прапором „Просвіти" усе ідейне українське громадянство Самбірщини — доложимо всіх старань, щоби найдалі до місяця приєднати „Просвіті" бодай по 15 членів з осідку кожної читальні. Одну десяту з того повинен дати сам Самбір. Наше гасло: **„Самбірщина — 1.000 особових членів „Просвіти"!"**

2. Всі наші читальні сповнять свій перший статутовий обовязок і до кінця квітня н. р. заплатять по 25 зол. членської вкладки, але бодай першу рату зложать таки зараз, щоби одержувати місячник „Життя і Знання" та місячні й квартальні книжечки „Просвіти". Це буде виявом нашої громадської дисципліни й пошани до великих змагань „Просвіти". Від обовязку того не сміє виломатися самовільно ані одна читальня „Просвіти" в Самбірщині.

3. Взиваємо всі наші кооперативи, щоби вони вже цього року теж сповнили свій статутовий обовязок щодо освітньо виховних змагань народу і в тому самому речинці (до 30. IV. н. р.) заплатили свою членську вкладку „Просвіті" по 12. зол. Окружний Союз Кооператив у Самборі прохаємо щиро зайнятися тією справою та видати негайно потрібні зарядження.

4. Важке матеріяльне положення своєї Матері-Просвіти розуміємо як наслідок занедбання як збоку читалень так і цілого громадянства, і тому постановляємо зло направити. У цьому почутті рішаємо заплатити всі читальняні залеглости, рахуючи від 1928 по кінець 1933 року, згідно з виказами Централі. Старатись будемо сплатити цей свій довг якнайскорше, але обовязково і точно сплачувати його ратами по 5 зол. кожного місяця починаючи від 1-го березня ц. р. На суму своїх залеглостей у членських вкладках візьмемо для читалень книжки з книгарні „Просвіти". Це буде матеріяльна поміч „Просвіті", а в наших читальнях основою росту народнього духа.

5. До безперервного та чуйного слідкування за всіми цими нашими постановами аж до повного їх здійснення — взиваємо свою філію в Самборі, а самі, як представники читальняних відділів, і особисто складаємо прилюдну заяву, що все це докладно виконаємо в імя добра, сили і слави українського народу. **(секр.)**

Два нові конфлікти в Манджурії.

Манджурський уряд починає натискати на совітських громадян.

МОСКВА, 24. 3. ПАТ. „Тасс" повідомляє з Хабаровська про два випадки протисовітських виступів з боку манджурської влади. Дня 19. ц. м. гурт представників манджурського департаменту освіти прийшов в товаристві поліції до технічної школи для дітей совітських службовиків у Харбіні, яку вдержує східньо-китайська залізнича лінія, перевів у шкільній бібліотеці ревізію й забрав 10.000 книжок до цензури в деп. освіти. Водночас забрала поліція спис позичаючих в читальні, причому інспектор деп. освіти заявив, що позичені книжки відбере від учнів в поліції.

Крім цього повідомляє Тасс, що в останніх днях заборонили постачати харчі та нести лікарську поміч совітським громадянам, що находяться в манджурських арештах. На знак протесту проти цього розпорядку почали арештовані голодівку. У відповідь на те поліційна влада забрала зпоміж арештованих 4 особи, яких визнали підбехтувачами і застосували до них ріжні тортури. В обох випадках зголосив сов. уряд протест перед манджурською владою.

Довкола афери Ставіського.

ЩЕ ОДНА ЖЕРТВА МАФІЇ.

ПАРИЖ, 24. III. ПАТ. В однім готелі в латинській дільниці помер нагло торговець діямантів Бруншвіґ, якого знайдено без життя у ванні. Деп. Камбуліве, що мешкає в тім самім готелі і перший поспішив на місце випадку, заявив, що бачив коло лазнички посуду з якоюсь білою течею. Коли повідомив про це поліцію, не знайдено вже тієї посуди. Камбуліве представить справу перед парляментарною комісією, бо Бруншвіґ був посередно вмішаний в аферу Ставіського. Його назвище було вписане на тальонах чеків Ставіського.

ПОТРУЧЕНИЙ СВІДОК

ПАРИЖ, 24. III. ПАТ. Слідчий суддя в Діжон переслухав Лямбера в справі вбиття Пренса. Лямбер оповідає, що коли 17. лютого виходив з готелю, потрутив його і сильно вдарив якийсь мужчина. Зацікавлений Лямбер пішов за ним і побачив, як той чоловік приступив до люксусового авта і передав половгастий пакунок мужчині, що там сидів. Формат пакунку велить здогадуватись, що міг це бути ніж, найдений при Пренсі. Одночасно Лямбер чув уривки їхньої розмови на тему вибору дороги, числа авта і т. п. Десять днів пізніше Лямбер пізнав того мужчину при вході до підземної залізниці. Лямбер зложив свого часу відповідне зізнання перед поліційною владою, але вона не привязувала до них більшого значіння. Між предложеними йому фотоґрафіями осіб, вмішаних в аферу Ставіського, Лямбер пізнав Романіна як того мужчину, що потрутив його в дні 17. лютого ц. р.

ВІД ГОЛОВИ РИБА СМЕРДИТЬ.

ПАРИЖ, 24. ПАТ. Як повідомляє „Кандід", суддя Ордоно, що веде справу Ставіського, прибув недавно до міністра справедливости Шерона і заявив, що мусить поставити в стан обвинувачення б. прокуратора республики Пресарда. Шерон згодився на це. Тоді слідчий суддя заявив, що якби арештував Пресарда, мусіли би арештувати й б. премієра Шотана. В тій справі Шерон мав звернутися до премієра Думерґа, який заявив, що треба зробити все необхідне до виконання виміру справедливости. Від того часу ціла справа притихла і про арештування не чувати.

В Парижі говорять, що коли міністер Еріо довідався про намір слідчого судді, мав заявити: „Коли арештуєте Шотана, подамся до димісії і зажадаю від усіх радикальних міністрів, щоби покинули кабінет". Масонерія, пише часопис, доконала останнього зусилля. Але хто має такий вплив на Думерґа?

Б. ПРЕЗИДЕНТ МІЛЬРАН СКОМПРОМІТОВАНИЙ.

ПАРИЖ, 24. III. ПАТ. Преса довідується про сензаційний хід вчорашнього засідання парляментарної комісії для досліду афери Ставіського. Сенатор Квід заявив на тім засіданні, що один з б. президентів французької республики був клієнтом Ставіського. Після довших допитів свідок заявив нарешті, що це б. президент Мільран. Вчорашнього дня переслухано теж б. премієра Шотана. Він заявив, що знав ще давніше Арлету Сімон, пізнішу жінку Ставіського.

У звязку з вчорашнім вислідом засідання комісії преса домагається скликання парляменту ще в часі святочних ферій, щоби знести нетикальність послів і сенаторів, вмішаних в аферу Ставіського. Ходить про сенаторів Квіда і Тоїса та депутованих Гюлена й Акруста. Їх видано судам ще перед святами.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 26. БЕРЕЗНЯ 1934.

М. ГАЛУЩИНСЬКИЙ. 31

З Українськими Січовими Стрільцями.

СПОМИНИ З РР. 1914—1915.

Розділ і склад команд. — Інтеліґенція-нестаршина взором стрілецької дисципліни.

З тих осіб треба було зложити команди трьох куренів: двох повних і одного півкурення та десятьох сотень. Розділ і склад команд відбувся при співучасти полк. Молліка, який у день чи два після нашого приїзду до Мукачева появився також. У першім пляні були втягнені всі звільнені старшини без огляду на те, чи вони у Львові творили „Ґен. Штаб", чи ні. Командантами куренів мали стати: першого д-р Волошин з прибічником д-ром Бірецьким, другого Коссак з прибічником Ерастом Коником, третього півкуреня д-р Шухевич з приб. Стронським. У першім курені мали проводити сотнями: д-р Гірняк, Дудинський, Василь Дідушок та Будзиновський, у другім Ґорук, Семенюк, Баран та Букшований, у третім Рожанковський та Вітовський. При мені залишалися лише д-р Томашівський та Катамай; перший, як заступник, до ведення вишколу та нагляду на місці (бо я за цілоденними заняттями адміністраційної натури, за майже щоденними поїздками у Мукачево, за приниманням ріжного роду приказів не мав на те ані хвилини вільного часу), другий як мій адютант-прибічник. Одначе той плян не був переведений у повноті. На найбільшу перешкоду натрапив я у тім, що ради. Рожанковський не хотів обняти проводу сотні. Він обстоював при цьому, а за причину подавав те, що він як артилерист не має відповідного знання у піхотній службі і не може брати на себе відповідальности за евентуальні наслідки. Причина вповні оправдана. А надто і тому, що доходили до мого відома вісти, що негодування через такий розділ на мене велике, я представив справу полк. Молліковi і він згодився, щоби ради. Рожанковського звільнити наразі із проводу сотнею, залишити при собі і визначити на те місце іншого. З браку відповідної людини і внаслідок намови Г. Коссака подав я як такого його брата, проф. учит. семинарії в Чорткові Івана Коссака, не вважаючи на те, що він не мав найменшого знання военного ремесла.

Трудна була справа з предложенням виказу курінних та сотників — так звалися команданти баталіонів (куренів) і компаній-сотень; та ще трудніша з четарями, по німецьки **Subalternoffiziere**, в яких склад входять надпоручники (**Oberleutnant**), поручники (**Leutnant**) і хорунжі (**Fähnrich**), звані в стрілецькій орґанізації четарями, тому що вони проводили четам (**Zug**). Коли всіх названих вище знав я вже з давніших особистих або вже з теперішніх взаємин, то з четарів мало кого знав і тому навіть не робив ніякого впливу на їхню номінацію. Це поклав я на совість курінних та сотників, які при щоденних вправах, маючи до діла зі своїми відділами, мали звернути увагу на всіх тих, що могли би стати старшинами. Що під цим оглядом вони не поступили по моїй інтенції, це річ зовсім певна. У виборі до старшинського корпусу відіграло більшу ролю особисте знайомство або особиста симпатія, ніж дійсна заслуга, або військове знання. Про заслуги і знання навіть не можна багато говорити, бо до перших не було ще ніякої нагоди, а щодо другого, то хіба воно не відгравало ніякої ролі, бо крім малого знання резервових старшин у військових справах у всієї дальшої частини стрілецтва воно було мінімальне. На мій погляд треба було звертати увагу і на старшинство, евентуальний такт у поведінці зі стрільцями. Вийшло таке, що молоденькі гімназіяльні ученики і кількох студентів стали старшинами, а люди поважні, заслужені залишились на становищі мужви. Тому незабутніми будуть для мене і як такі повинні перейти в память поколінь ті орґанізатори стрілецтва, які займаючи відповідне суспільне становище, як дали поклик до своєї орґанізації і привели на той поклик більшу скількість добровольців. А коли для них траплялася нагода після перебрання добровольців повернутись назад до своїх або виїхати до Відня, вони лишились на своїм місці, щоб тут із покликаними ділити спільну долю, брати участь у спільній радості та у спільнім горю.

(Далі буде.)

Розвязують...

Мотиви розвязання Т-ва „Сокіл" у Зарваниці.

Нам прислали відпис рішення тернопільського воєвідства в справі розвязаного Т-ва „Сокіл" у Зарваниці, яке містимо нижче без змін:

Do P. T. Zarządu T-wa Gimnast.-sport. „Sokił" (na ręce Pana Przewodniczącego Myrona Rysana) w Zarwanicy, pow. Podhajce.

Decyzją z dnia 15. XI. 1933 r. Nr. B. 42 Pan Starosta podhajecki zawiesił na podstawie art. 16 prawa o stow. z 27. X. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 808) działalność T-wa Gimnastyczno-sportowego „Sokił" w Zarwanicy, ponieważ członkowie T-wa w czasie ćwiczeń śpiewali pieśń p. t. **„Sokoły-Sokoły, stawajte w riady"**, zakazaną orzeczeniem Sądu grodzkiego w Tarnopolu z 3. IV. 1931 L. cz. V. K. 195/31.

Na zasadzie art. 93 i 16 rozp. Prezydenta R. P. o postępowaniu administracyjnem z 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36. poz. 341) Urząd odrzuca wniesione odwołanie jako wniesione sprzecznie z przepisami tegoż rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem, oraz z postanowieniami § 25 pkt. 4 statutu, a to z braku na odwołaniu autentycznych podpisów osób, t. j. przewodniczącego i sekretarza, uprawnionych w myśl statutu do podpisywania pism, wychodzących za stowarzyszenia na zewnątrz.

Ponadto Urząd Wojewódzki na zasadzie art. 34 za wstępie powołanego prawa o stowarzyszeniach z 1932 rozwiązuje wymienione T-wo Gimnast. sportowe „Sokił" z siedzibą w Zarwanicy z powodu przytoczonego o decyzji Starostwa z dnia 15. XI. 1933. Nr. B. 42, jak również z tego powodu, że T-wo rozpoczęło działalność przeciwną prawu oraz zakresowi i sposobowi działania określonego statutem T-wa, ponieważ wbrew wyraźnym postanowieniom swego statutu **weszło w związek organizacyjny i ideowy z stowarzyszeniem „Sokił-Batjko" we Lwowie, wpłacając na rzecz tegoż T-wa wkładkę członkowską w kwocie 8 złotych.**

Od tej decyzji wolno wnieść odwołanie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Warszawie przez Urząd Wojew. Tarnopolski w ciągu 14 dni od dnia następnego po jej doręczeniu.

Za wojewodę:
Żyborski wr. — Naczelnik wydziału.

—o—

З українського життя в Люблині.

Шевченківське свято. — Українська кольонія в Люблині. — Церковні відносини. — Університет і Українська Студ. Громада.

Українська кольонія в Люблині вшанувала цьогорічні роковини уродин Шевченка академією, яка відбулася 11. березня заходом філії Українського Центр. Комітету Допомоги Еміграції з України. В програму входили: „Заповіт" Шевченка (хор), реферат п. І. Сенкевича, три деклямації та вокальні точки, які виконав мужеський хор (30 осіб) під орудою п. І. Слободар-Білецького. Найкраще випали хорові точки, при чому п. Білецький виявився диригентом непересічної міри, який зумів у короткім часі поставити хор на доволі високім артистичнім рівні. Хоч інші точки програми випали слабше, а сама організація свята виказала теж деякі недостачі, то проте численно зібрана українська публика з Люблина й околиці, яка виповнила театральну салю, винесла зі свята незатерте вражіння.

В Люблині та найближчій його околиці живе кількасот українців, з того частина — це емігранти з Великої України (з б. армії УНР), решта — це українці з Галичини та з Холмщини і Волині. Крім філії Центр. Комітету нема тут ніякої української організації. Православні мають у Люблині парохію і церкву при „Руській" вулиці, одначе парох й москаль і православна церква є тут розсадником „істинно-руского" духа, хоч вірні майже самі українці. — Греко-католицької церкви тут, на жаль, нема. Лише раз у місяць (в другу неділю кожного місяця) приїздить сюди один з оо. Василіян з Варшави і відправляє співану Службу Божу в костелі св. Йосафата при вул. Зеленій. Співає місцевий церковний хор під управою проф. Ви[illegible].

В Люблині є одинокий у Польщі приватний католицький університет, з повними правами державних університетів. На правно-економічнім та гуманістичнім виділі студіює тепер звиш 60 українців. Перед кількома місяцями заложено тут „Українську Студентську Громаду", якої головою вибраний Володимир Ма[illegible].

Музей Визвольної Боротьби України.

Діяльність і розвиток Музею Визвольної Боротьби України звертає на себе все більшу увагу і повне признання не тільки національних осередків та організацій, але й найширших кол українського громадянства в краю, Америці та на еміграції. Про це яскраво свідчить і та щедра жертвенність, з якою українці цілого світу відізвалися на заклик Музею збудувати Український Дім у Празі, і відповіді на анкету, переведену в цій справі Музеєм та численні признання для праці та значіння Музею в постановах культурно-наукових установ та зїздів, а також і та увага, з якою слідкує за життям зростом Музею ціла наша преса, поміщаючи все частіше інформації, звіти і замітки про музейну діяльність.

Другий український науковий зїзд на свому пленарному засіданні в спеціяльній резолюції признав вагу Музею, як рівнож і те, що Музей Визвольної Боротьби України повинен бути центральною музейною та архівною організацією за кордоном. Український Академічний Комітет для міжнародньої інтелектуальної співпраці при Лізі Націй, так само як ректори українських високих шкіл у Чехословаччині (Українського Університету, Української Господарської Академії й Українського Високого Педагогічного Інституту) ствердили одноголосно, що Музей фактично вже став такою центральною установою й розвинувся до загально-національного значіння. Таке саме признання для Музею та прихильне до нього відношення й допомогу виявили й десятки інших установ та організацій українських, краєвих та еміграційних. Багато з них вписалося в добродії Музею або в фундатори Українського Дому. Все це надає великого, справді загально-національного значіння музейній акції щодо збудування Українського Дому в Празі, яка переводиться понад політично-партійним і т. п. поділом, а під патріотично-обєднуючим гаслом: Нація для себе!

М. Б.

Пожертви на Український Дім у Празі можна пересилати через Український Земельний Банк Гіпотечний у Львові, ч. 500170 з дописком МУД (імена жертводавців будуть опубліковані!).

—o—

На фронті внутрішньої позички „Р. Ш."

ПЕРЕМИШЛЬ.

Дня 8. березня ц. р. уконституувалася у Перемишлі при кружку „Рідної Школи" повітова комісія позички, яка занялася підготовкою позичкової акції. Дотепер вплинуло 90 зголошень на суму 4.000 зол. З того вже вплатили 1.565 зол., які кружок „Р. Ш." відіслав до Головної Управи. Наразі за виїмком 4-ох сіл ще нема списку позичаючих із сільських громад, але маємо дані, що села й місцевости нашого повіту вже поухвалювали позички „Р. Ш." від своїх установ (кооператив, читалень, кружків „Р. Ш." і т. д.).

Що Перемишль не хоче чимбудь збути „Рідної Школи", вказує висота позичок. І так: Українська Щадниця в Перемишлі, Т-во „Народній Дім" і Т-во „Віра" зичать по 500 зол., з того „Віра" вплатила вже своїх 500, а Народній Дім дав на конто 100 зол. Дир. Білинський підписав позичку на 200 зол., впл. 40; пп. Греголинські Дмитро й Ольга впл. 150 зол.; Міщанська Каса згол. 100, впл. 100; радн. Василь Гуда згол. 100, впл. 25; Окр. Союз Кооператив згол. 100, радн. Лев Калинич згол. 100; проф. Теодор Гоза згол. 50, впл. 25; Марія Ліснжевич згол. 50, впл. 10; о. радн. Омелян Кормош згол. і впл. 50; Володимир Борис згол. 50, Теодор Борис згол. 50; настоятельки Українського Інституту для дівчат згол. 50, впл. 25; інші позголошували дотепер по 25 зол., з яких деякі вплатили повну суму, а деякі частинно.

СКАЛАТ.

Скалатщина розрухалася тепер в ділянці „Рідної Школи". В окрузі повстали деякі нові кружки „Р. Ш.", було би їх більше, але декуди старосто заборонило їх відкрити (Колодіївка, Фащівка). Дня 13. березня ц. р. відбулася у Скалаті нарада у справі позички „Р. Ш.". Вибрали окрему повітову комісію позички при кружку „Р. Ш.". Зараз на нараді присутні зголосили позичок на 275 зол. і зложили готівкою 35 зол. Зголосили д-р Михайло Мельник

Список управнених до участи
в першому і другому льосуванні „Діла"

Надіслана передплата за час до кінця червня ц. р.)

942. Д-р Михайло Сірко. 943. Читальня Просвіта, Рогатин.

(На цьому список закінчуємо.)

50, впл. 10; о. Антін Онуферко 25 (зголосив і вплатив); інж. Андрій Тетека згол. 25; п. Стефанія Онуферкова 25, інж Андрій Чемерис 25, о. Йосиф Гайдукевич із Зарубинець 25, о. Антін Купчинський із Сороцька 25, о. Іван Прокопович із Буциків 25, п. Голова Григорій з Теклівки 25, о. Іван Цимбала з Колодіївки 25.

БУДЗАНІВ.

Місточко Будзанів у теребовельському повіті доволі довго надумувалося, але нарешті рушилося в рідношкільній ділянці. Очевидно, що все завдяки місцевому Кружкові „Р. Ш.". Справа позички „Рідній Школі" у нас також найшла прихильний відгомін. Наразі підписали в нас 8 позичок по 25 зол., разом 200 зол., а саме: Кружок „Р. Ш.", споживча кооп. „Будучність", кредитова кооп. „Народній Дім", чит. „Просвіти", п-і Старосельська Ярослава, д-р Антін Базар, д-р Осип Шкварок, о. Михайло Галабурда. Вже вплатили готівкою 187 зол. 50 сот.

ДОБРОМИЛЬЩИНА.

Заходом Кружка „Р. Ш." в Добромилі відбулася 26. м. м. нарада, на якій розглянули потребу позички „Рідній Школі" та її вигляди з Добромилі й повіті. Вибрали районову комісію для переведення позички; головою комісії став о. Іван Господаревський. У самому Добромилі акція позички вже наладнана якслід. Комісія передбачує 51 підписувачів на 1.200 зол. У повіті йде основна підготовка впродовж березня.

КРАКІВ.

Дня 25. м. м. скликав Кружок „Рідної Школи" у Кракові анкету з метою створення комітету для успішного переведення позички між українським громадянством у Кракові. Про завдання та призначення позички реферували: п. Костиківна Іванна і п. Заремба Ярослав. По широкій дискусії створено комітет. У склад його увійшли: п. Пацькань О., п. Сташко Т., п. Новосільський. На позичку деклярували на місці: о. д-р Хрущ, п. Пацкань, Т-во „Українська Студ. Громада", п. Демків, п. Шатинський, п. Сквіртнявський стар., п. Лашин, п. Солчаник, п. Шарий. — Дня 8. березня відбулися сходини комітету. Обговорено технічну сторінку позичкової акції: поділено місто на райони та на кожний район приділено збірщиків

Сіють літаками.

Московська „Правда" повідомляє, що в усіх середньоазійських більшовицьких республиках засівають поле з літаків. Зачався такий засів іще 2. березня в Узбекістані й за пять днів обсіяли 1.300 гектарів, себто 96 прц. засівного плану. Управа совхозів впевняє, що цей „аеросів" дуже добрий. На 2.350 гектарах, що їх літаками обсіяли м. р., виросла гарна, густа пшениця. Ц. р. до 8. березня обсіяли 2.230 гектарів пшеницею та 720 гектарів люцерною. Летунство сільгосподарства (сельхозавіяція) почало вже теж засів у півн. Кирґізії та півд. Таджікістані. В квітні м. р. літаків уживали до бою проти сарани та малярії. В Саратівщині хочуть літаками засіяти тричі більше поля ніж м. р. У заволжському краю засіють літаками 14.000 гектарів. Ужиють до того 15 літаків. В околиці Ростова на Дону в совхозі „Балтійський робітник" чотири літаки 10. березня засіяли 260 гектарів вівса, 11. березня 280 гектарів. За пять хвилин літак обсіває 6 гектарів.

Ювилей о. Августина Волошина.

Дня 17-го ц. м. відбулося величаве свято в Ужгороді. Театральна саля повна по береги, багато відійшло додому без білетів. Між гістьми був епископ Стойка з духовенством, репрезентанти влади та урядів і численні гості зі всіх околиць Закарпаття.

Свято почав промовою **д-р М. Бращайко,** який розповів про життя Ювилята та його бажання служити свому народові. Обговоривши видавання Ювилятом одиноких українських шкільних книжок за Мадярщини, згадав, що Ювилят ширив просвіту й серед старшого громадянства, серед народу, видаючи для нього часопис „Наука". В часі перевороту виступає Ювилят і на політичному полі. Перед закарпатськими українцями стануло в 1918 році питання, куди, до кого прилучити землю? Думка А. Волошина була прилучити Закарпаття до України, але коли тої думки не можна було здійснити, виступає за прилученням до ЧСР. Довше застановився промовець на політичній діяльности Ювилята. Зазначив виразно, що Ювилят один-одинокий із закарпатських українців, якого імя тісно звязане з історією Закарпаття.

По цім ішли **хорові співи із сиротинця,** якому Ювилят дарував свій дім та **гімнастичні вправи сиріт,** а потім виголосив **п. Ґренджа-Донський** свій вірш. **К. Грабар** привітав Ювилята від міста Ужгороду, складаючи Ювилятові подяку за те, що коли рішалася справа, котре місто має стати столицею Закарпаття: Ужгород, чи Мукачево, Ювилят як посол до парляменту станув по стороні Ужгороду з причин національних і йому вдалося оборонити Ужгород. **Дир. Стефан** зложив привіт від „Учительської Громади", яку Ювилят заложив та довів до розцвіту. В честь Ювилята заложила „Учит. Громада" фонд „Літовище ім. А. Волошина". Від „Жіночої Громади" вітала п-і **Невицька.** По цім відчитано привіти: від президента Т. Масарика, папського нунція у Празі, президента Розсипаля, мін. Шрамка, епископа Стойки, пряшівського епископа Такача, еп. в Югославії Нярадього, еп. д-ра Бучка, львівської капітули, архимандрита Ткачука, протоігумена Булика та багацько інших. Багацько з ЧСР., з Галичини, Франції, Німеччини.

Після того виступали делеґації. Згадаємо тільки найважніші. Перша від держ. ґімн. в Ужгороді (дир. Алиськевич), від Підк. Банку (д. Циганик), від Тов. „Уніо" (проф. Іванчо), від Педаг. Т-ва (інсп. Ревай), від горож. школи в Ужгороді (учит. Яцко), від Тов. учит. горож. шкіл (дир. Паржізек), від Краєвого Хору Учителів (учит. Мартинович), від українських абсольвентів торговельних шкіл (інж. Гелета), від української академічної молоді, від Союзу Пластунів Підк. Руси (бр. Роман). Крім цього виступили ще делеґати від українських товариств у Мукачеві, Берегові, Хусті, Рахові, Ясиню, Великому Бичкові, Іршаві, Білках, Великім Березнім, Кальнику й інших.

На всі привіти відповів Ювилят. Його промова була, як завжди, спокійна, зрівноважена, глибоко обдумана. Ювилят уже на самому початку своєї промови виразно зазначив, що цей ювилей — це не його ювилей, а ювилей побіди народньої мови, побіди рідного слова, за яке він все життя боровся. Так він розуміє це велике свято, що йому уладили, так просить і всіх його зрозуміти. Після цього дякував за зложені йому побажання.

— Колись я мріяв, снив, щоби були наші школи, щоби в публичному житті було можна послугуватися нашою мовою, ця мрія моєї молодости нині здійснюється — говорив при цім Ювилят, заохочуючи всіх до праці над культурним піднесенням нашого народа.

Відспіванням „Многая літа" закінчилось це велике свято. Годі при цій нагоді не згадати одної великої несподіванки. Комітет свята почав свою працю досить пізно, бо щойно три тижні перед святом. Багацько не було як слід приготованого, салю винаймили малу, не взяли салі кіна Уранії, не сподіваючись, що найдеться таке велике число гостей. Свято переросло голови комітету, народня українська свідомість зросла настільки на Закарпатті, що ювилей о. А. Волошина перемінився у велику народню маніфестацію, саля не помістила гостей, бо гості приїхали із всіх кінців Закарпаття і Словаччини. Привіти мали бути тільки відчитані, але в останній хвилині приїздили делеґати й перлись іти на сцену, не було сили їх не пустити. На комітет нарікали. Однак бажаємо й іншим нашим святам, щоб вони своєю величю — переростали понад голови комітетових сподівань. (У. С.)

—o—

НОВИНКИ

— **ЧЕРЕВИКИ** жіночі, мужеські і дитячі купуйте в одинокім українськім Маґазині Взуття **„КОМЕТА" Львів — Ринок 21. Сповніть гасло „Свій до Свого."** 68/53 13-?

— **Церковні брокати,** борти, френдзлі, наплечні хрести, **панаму** до вишивання фелонів і фан, **дзвони,** всі готові церковні річи, **плащеници,** книги, світло, **кадило,** печатки для Парох. Урядів, хінсько-сріб. і альпакове **столове накриття,** ліжка, **прапори** і відзнаки, **поручає** Дім тор.-пром. **„ДОСТАВА"** у Львові, Домініканська 11/І. і Руська 20, в Перемишлі, Костюшка 5 і в Тернополі, Руська 14. 1106 28-?

— **Пригадка.** Загальні Збори кооперативи „Лікарська Самопоміч" відбудуться у вівторок 27. березня 1934. в год. 7. вечором у домівці Українського Лікарського Товариства. 1297

— **Дирекція кіна „Стилевого"** повідомляє, що у вівторок, 27. ц. м. в годині 8.30 відбудеться в цьому кіні (саля „Лисенка", вул. Шашкевича) прощальний бенефіс загально відомої артистки львівських, харківських і познанських сцен Стефи Стадниківної. Участь візьмуть теж запрошена знаменита співачка Н. Кульчицька і незрівнаний хорревелерсів „Евгена". Для цього бенефісу буде виставлена шлягерова ревія п. з. „Найкращий день у році".

— **Муки Христа на театральній сцені.** Український театр при т-ві „Кобзар" у Чернівцях виставить незабаром у Народнім Домі драму на 6 картин „Страсти Ісуса Христа". В драмі, якої автором є Сильвестер Пігуляк, виступають такі особи: Ісус, 12 апостолів, Магдалина, Пилат, жидівські книжники, римські вояки і нарід. Орхестра буде супроводити кожну картину найкращими релігійними композиціями Моцарта і Бетовена.

— **Не є членом С. У. А.** Від Союзу Українських Адвокатів дістаємо таке письмо: З доручення Виділу Союзу Українських Адвокатів вічливо прошу зазначити у цінному часописі „Діло", що м-р Роман С. Луцький, адвокатський кандидат в Городенці, не є членом Союзу Українських Адвокатів у Львові. — Львів, 23. III. 1934. — З високим поважанням Д-р **Кость Левицький,** голова С. У. А.

— **Що на те дирекція почт?** Повідомляють нас, що урядничка почтового уряду в Поборільцях пов. Перемишляни не видає сторонам ні поручених листів ні грошей, якщо вони не підпишуть рецепісу по польськи. Гроші, надані чеком ПКО для кооперативи „Будучність" в сумі 95 зол., лежать на почті від 18. ц. м., хоч рецепіс підписало двох членів управи кооперативи під печаткою. Крім того лежить на почті коло 100 поручених листів, яких урядничка не хоче видати без польського підпису.

— **Страйк друкарських складачів** вибухнув у друкарнях в Познані, Торуні, Ґрудзьондзу, ... та в інших містах поморського воєвідства. Конфлікт повстав на підкладі зміни умов праці й плати.

— **Плямистий тиф.** У шпиталі в Тернополі находиться 14 осіб, хорих на плямистий тиф, з яких більшість походить із Загробелі, де ... перший випадок занедужання. ... того стверджено випадки тієї недуги на ... тернопільського воєвідства, де з 12 повітів ... в останіх чотирьох тижнях кількох ... занедужань. Як відомо, плямистий ... шириться теж в деяких місцевостях станиславівського воєвідства.

— **Вбили коменданта постерунку.** В рові недалеко стації Вибранівка пов. Бібрка знайдено ... вечором труп коменданта місцевого поліційного постерунку Тадея Врубля з простріленою головою. Нема сумніву, що його ... застрілив з револьвера. За вбивником ... поліція.

— **Львівські торбинкарі при роботі.** В одній ... були у Львові аж чотири напади грабіжників на самітні жінки. На пл. Капітульній якийсь ... видер Марії Ощепальській, студентці університету, торбинку з квотою 76 зол. і втік. — Подібна пригода трапилася на вул. Різницькій Сальомеї Гальперн, якій зрабовано 40 зол. ... книжечку на 500 зол. — На вул. Линде ... вирвав грабіжник Хані Ядовій торбинку з квотою 50 зол. Прохожі зловили грабіжника, яким показався Мечислав М., що походить з доброї родини. — На пл. Краківській ... Юзефа Целінського, що вирвав Марії Марціньковій гаманець з квотою 100 зол.

— **За вбивство нареченої.** Чотироденна розправа перед військовим судом у Львові проти ... Томи Рупи, що вбив свою наречену ... Недільську в Креховичах під Станиславовом, скінчилася в пятницю. Рупу засуджено на досмертну вязницю, злагіднену на 7 літ. Суд взяв на увагу рішення лікарів, що Рупа є неврописхопатом і злочину допустився в афекті.

— **Львівська хроніка.** Цибульський просив ... оборонця, щоби поробив заходи для ревізії процесу. Цибульського, після розправи його ... Обича, вивезуть зі Львова. — В Кривчицях побили до безтями Домарадзький і Низза ... товариша Ґарбая.

— **Австрійська корона.** На Краківській площі у Львові приступив до селянина Е. Копата з ... якийсь тип, купив у нього копу яєць за 1.50 зол. і дав йому за те гріш, подібний до 5-коронівки. Копат не придивився зразу і видав ... решту, а щойно пізніше довідався, що це стара 2-коронівка. Подібних випадків ... вже у Львові кілька.

— **Великдень — свято радости.** Традиційне домове ... в кругу рідні і запрошених гостей осягає свою ... точку майже завсіди при пополудневій ... Якщо тоді гостинна Пані дому подасть ... і смачний ... або святочний торт, випечений на порошку Еткера, може бути певна, що скрізь ... і слова признання. Бо печиво на Еткері ... знаменитим смаком та апетичним ...

ДОВКОЛА ФРАНЦУСЬКОЇ НОТИ.

ПАРИЖ, 24. 3. ПАТ. Мірodатні кола заявляють, що французьку відповідь на англійське меморандум зредаговано у висліді візити мін. Ідена в Парижі, що вимагав від франц. уряду ясної заяви на цю справу. Щоби довести до розброїної конвенції, погоджується Франція на найтіснішу контролю, бо не боїться й не скриває нічого. Ціж кола відмічують, що франц. нота — це виразна відмова уряду Франції прийняти проект конвенції зроблений на основі англійського й італійського меморандум. Це не значить однак, що Франція відкладає ідею конвенції на інших основах, ближчих до основ, яких боронила франц. делеґація і згідних з поглядами франц. заг. опінії.

ЖЕНЕВА, 24. 3. ПАТ. Швайцарські і близькі до Союзу Нар. кола приймили прихильно французьку відповідь на англійське меморандум у справі розброєння. В Женеві переважає погляд, що розброїна конференція збереться мабуть 10. квітня і доручить головний комісії займитися істнуючою ситуацією, що вимагає важних рішень.

ВІДІБРАЛИ ДЕБІТ.

ВАРШАВА, 24. III. ПАТ. Постановою м-ства вн. справ відібрали почтовий дебіт чеським часописам у Празі „Ческе Сльово“, „Народні Лісти“, „Моравско-Слезкі Деннік“ у Моравській Остраві.

ЗАБОРОНИЛИ ЛИТОВСЬКИМ СЛУЖБОВЦЯМ ЇХАТИ ДО НІМЕЧЧИНИ.

БЕРЛІН, 24. III. ПАТ. Одна телеграфічна аґенція повідомляє з Ковна: З добре поінформованих джерел повідомляють, що литовський уряд обіжником заборонив державним службовцям на найближчий час виїздити до Німеччини. Дозволи на виїзд даватимуть лише в надзвичайних випадках.

По широкому світі.

— Австрійська конституція має знести привілей незайманости посла, застерігаючи її тільки для президента, премієра та членів центрального і краевих урядів.

— Президія берлінської поліції підвищила нагороду за викриття того, що кидав бомбу на самохід Ґерінга, з 5 на 30 тис. зол.

— Остаточний звіт лікарів, які досліджували труп судді Пренса, стверджує, що його справді затроєно, опісляж звязано й кинено під поїзд, причому стягнено з нього силоміць обуву.

— Білий Дім заявив, що приступлення Злуч. Держав до консультативного пакту — це остаточна границя, до якої може дійти американський уряд у запевненні безпеки Европи.

ЖЕРТВИ ПОЖЕЖІ.

ТОКІО, 24. III. ПАТ. Досі в руїнах міста Гакодате найшли 800 трупів, у цьому 70 учнів народньої школи. Загальне число жертв пожежі перевищить 12.000.

—o—

МАДЯРСЬКИЙ КАРДИНАЛ СЕКРЕТАРЕМ ПРИ ВАТИКАНІ.

БУДАПЕШТ, 24. III. Як повідомляють часописи, кардинала-примаса Шередія покличуть до Ватикану, як наслідника кард. Пачеллі, на становище держ. секретаря. Вістка ця зробила велике враження, бо досі становище держ. секретаря займали виключно італійці. Кардинал Шереді одержав запрошення до Риму.

З судової салі.

ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН І ЛЕТЮЧКИ.

Від дня 16. 3. до 22. 3. включно тягнулася перед окружним судом у Золочеві як судом присяглих карна справа за приналежність до ОУН і розкидування летючок на терені Лопатинщини у вересні 1933 р. проти таких обвинувачених: 1) **Зиновії Кравцівної**, літ 23, абсольвентки торговельних курсів, 2) її сестри **Стефанії Кравцівної**, літ 20, студентки 2-го року прав львівського університету, 3) **Романа Мандриги** с. Волод., літ 34, адвокатського соліцітатора, 4) **Романа Мандриги** с. Осипа, літ 22, рільника — всіх з Лопатина, 5) **Люби Данилюківної**, літ 20, абсольвентки ґімназії, 6) **Василя Лисака**, літ 19, рільника, 7) **Андрія Волошина**, літ 28, двірського наймита, 8) **Володимира Сеньчука**, літ 20, кравця, 9) **Дмитра Федоришина**, літ 24, рільника — всіх з Увина, 10) **Теодора Головайчика**, літ 21, рільника з Ляшкова, 11) **Анни Максимець**, літ 2?, кравчині з Щуровичі, 12) **Миколи Лисака**, літ 24, рільника з Щурович і 13) **Михайла Кота**, літ 54, управителя школи в Миколаєві.

Боронили адвокати: д-р **Ваньо**, д-р **Біляк**, д-р **Пеленських**, д-р **Струсевич** і д-р **Безпалько**.

Вердикт присяглих признав винними всіх обвинувачених будьто тільки за злочин держ. зради з арт. 97 к. к., будьто також і за злочин чи проступок з арт. 154 к. к., за вимком обв. Володимира Волошина і Михайла Кота, внаслідок чого трибунал засудив тих 11 обвинувачених на вязницю в загальній висоті 47 років. А саме: **Зиновію Кравцівну й Анну Максимець по 4 роки, Романа Мандригу с. Володимира і Романа Мандригу с. Осипа та Володимира Сеньчука по 6 років, Любу Данилюківну і Миколу Лисака по 2 роки, Василя Лисака на 7 років, Теодора Головайчика на 5 років, Дмитра Федоришина на 3 роки і вкінці Стефанію Кравцівну на 2 роки вязниці.** Оборона зголошує касацію.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Краковець:

25. III. Весела вдовичка.
26. III. Цілунок перед дзеркалом.
27. III. Мотря.
28. III. Батурин.

З Краківця їде театр до Яворова.

Великий Міський Театр.

Неділя, 25. III. год. 3·30 попол. „Товариш". Ціни найнижчі. Абон. 13.

Неділя. 25. III. год. 7·30 веч. „Гостиниця під Білим Конем". Абон. 14.

Понеділок, 26. III. год. 7·30 веч. „Гостиниця під Білим Конем". Абон. Або неважний.

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 25. III. год. 3·30 попол. „Родина". Ціни найнижчі. Абон. 12.

Неділя, 25. III. год. 7·30 веч. „Кандіда". Абон. 15.

Понеділок, 26. III. год. 7·30 веч. „Кандіда". Абон. 15.

Кіна.

АПОЛЬО: „Світ належить до тебе".
АТЛЯНТИК: „Кохання в пущі".
ВАНДА: „Сірий дім".
КАСІНО: „Пильнуй свого чоловіка' (Волес Бері, Марія Дреслер).
КОЛІСЕЙ: „Облава", ревія „Коли світло згасне".
КОПЕРНИК: „Я не янгол" (Ме Вест).
МАРУСЕНЬКА: „Серце волоцюги" та ревія: „Дамо, що маємо!"
МІРАЖ: „В погоні за щастям".
МУЗА: „Прощання з гріхом".
ПАЛЯС: „Пісенькар Варшави".
ПАН: „Куртизана" (Грета Гарбо), ревія „100% перцю".
ПАСАЖ: „Св. Францішок із Асізі", „Католицький зїзд у Відні".
ХИМЕРА: „Любощі балетниці".
РАЙ: „Кохання в авті" (Джо Мая).
СВІТ: „Пісня ночі" (Іван Кепура).
СТИЛЕВЕ: „Навчи мене кохати" (Рам. Новаро), ревія: „Весна пробуджується".
УТІХА: „Чоловіки та жінки" та ревія.

Закордонне радіо.

Неділя, 25. березня 1934.

Відень (506,8) 11·20 Симф. концерт, 15·30 Камеральна музика, **Братислава** (298,8) 19·30 „Конте Гонза" муз. казка Недбаля, **Прага** (470,2) 12·15 Оп. музика, **Білгород** (437,3) 11·00, 19·00, 20·20 Спів, **Берлін** (356,7) 20·00 „Нічліг у Гранаді" оп. Кройцера, **Гайльсберг** (291) 15·20 Вок. концерт, 19·35 „Ріголето" оп. Верді, **Ляйпціг** (382,2) 9·15 Нар. пісні, 18·55, 19·20 Спів, **Москва** (360,6) 17·25 „Демон" оп. Рубінштайна, **Стокгольм** (426,1) 14·00 Симф. концерт, **Будапешт** (550,5) 15·45 Спів, 19·00 Концерт військ. орхестри, 20·45 Циг. музика. **Міляно** (368,6) 13·30 Легка музика, 21·00 Опера, **Рим** (420,8) 20·45 „Блакитний мазур" оп. Легара.

Понеділок, 26. березня 1934.

Відень (506,8) 18·00 Пісні й арії, 19·15 Концерт військ. орхестри, 20·45 Симф. концерт, **Братислава** (298,8) 12·35 Концерт, **Кошиці** (269,5) 16·00 Форт. твори Шопена, **Прага** (470,2) 17·50 Пісні в супр. смичк. квартету, 21·00 „Свята гора" оп. Віплера, **Париж** (1796) 21·00 Камер. музика, **Білгород** (437,3) 16·00, 17·30 Спів, **Ковно** (19·35) 18·20, 20·30 Спів, **Берлін** (356,7) 14·35 Смичк. квінтет, 17·30 Бетовенові варіяції ц-моль (форт.), 22·00 Концерт, **Гайльсберг** (291) 15·25, 20·40, 21·40 Пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 20·05 „Донна Діяна" ком. оп. Жезнічека, **Букарешт** (212,6) 20·00 Спів, **Будапешт** (550,5) 13·30 Циг. орхестра, 19·30 Концерт оп. орхестри, 21·55 Циг. музика, **Міляно** (368,6) 13·00 Оп. музика, 20·45 Концерт (музика, спів), 21·55 Камер. музика.

Львівське радіо.

Неділя 25. березня 1934.

9·00—10·00 Ранішня авдиція, 12·10 Метеорольоґ. вістки, 12·15 Муз. поранок, 14·00 Огляд ринків рільних продуктів, 14·30 Пісоньки. 15·00 Лісова скринька. 15·20 Легка музика з гр. плит, 15·40 Місійний відчит „У сяйві милосердя", 16·30 Чвертьгодина славних артистів (фортепян з гр. плит), 16·45 Літ. чвертьгодина „Поліські перекази", 17·00 Здорове та смачне свячене, 17·15 Музика, 18·00 Авд. „Шукай вітра в полі", 18·40 Скрипка, 19·00 „Гетьм. Ст. Яблоновський", 19·10 Всячина, 19·50 Вибрані думки, 19·52 Концерт симф. орхестри, спів. 21·00 Фейл. „Літочі листи", 21·15 На веселій львівській хвилі, 22·00 Сільна рерум. 22·05 Трансм. з Льондону: Міжнародній англійський концерт.

Понеділок, 26. березня 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05, 12·33 Популярна музика з гр. плит, 15·25 Збіжева біржа, 15·30 Господарські вістки, 15·40 Грам. плита, 15·55 Сальонова музика, 16·40 Лекція фр. мови, 16·55 Спів у супр. фортепяну, 17·15 Камер. концерт, (фортепян, віольончеля), 17·50 Наука стенографії, 18·00 Палестина в наших часах, 18·20 „Жар-Птиця" Стравінського (гр. плити з поясненнями), 19·03 Театр. фейлетон, 19·15 Всячина, 19·25 Відчит, 19·40 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Концерт симф. орхестри, спів (Враґа, бас), 21·00 Передісторичні винаходи, 21·15 Концерт італ. музики (орхестра, скрипка), 22·45 Легка музика з гр. плит.

Оповістка

Товариства взаїмних обезпечень „Дністер" у Львові в справі вибору представників на Загальні Збори.

Покликуючись на попереднє загальне оголошення в цій справі, подаємо до прилюдного відома, що в ціли вибору представників на Загальні Збори „Дністра" відбудуться виборчі збори членів того Товариства в поодиноких політичних повітах чи у виборчих округах, як слідує.

13) **в Бродах** 16. квітня 1934. в понеділок в год. 12-ій вполудне в домівці Українського Банку в Бродах під проводом дир. Григорія Павлюка в ціли вибору трьох представників з політ. повіту Броди.

14) **в Дрогобичі** 16. квітня 1934. в понеділок в год. 1-ій вполудне в салі Народнього Дому під проводом п. Володимира Чубатого, голови Народнього Дому, в ціли вибору чотирьох представників з політ. повіту Дрогобич.

15) **в Збаражі** 16. квітня 1934. в понеділок в год. 12-ій в полудне в салі Українського Дому під проводом інж. Івана Олексюка в ціли вибору трьох представників з політ. повіту Збараж.

16) **в Коломиї** 4. квітня 1934. в середу в год. 12-ій вполудне в салі читальні „Просвіти" ім. М. Шашкевича під проводом о. прал. Олександра Русина в ціли вибору трьох представників з політ. повіту Коломия.

17) **в Любачеві** 16. квітня 1934. в понеділок в год. 12-ій вполудне в салі філії „Просвіти" під проводом д-ра Івана Станька, місцевого адвоката, в ціли вибору трьох представників політ. повіту Любачів.

18) **в Рогатині** 4. квітня 1934. в середу в год. 12-ій вполудне в салі філії „Просвіти" під проводом д-ра Михайла Бабюка, місц. адвоката, в ціли вибору чотирьох представників з політ. повіту Рогатин.

19) **в Теребовлі** 3. квітня 1934 у вівторок в год. 12-ій вполудне в салі читальні „Просвіти" під проводом о. крил. Стефана Мохнацького, місц. пароха, в ціли вибору двох представників з політ. повіту Теребовля,

20) **у Львові** 3. квітня 1934. у вівторок в год. 11-ій передполуднем в дирекційній салі „Дністра" при вул. Руській ч. 20. під проводом д-ра Стефана Федака, місцевого адвоката, в ціли вибору одинацятох представників з політ. повіту Львів-місто,

21) **у Львові** 3. квітня 1934. у вівторок в год. 12-ій вполудне в дирекційній салі „Дністра" при вул. Руській ч. 20. під проводом д-ра Івана Ґижі в цілі вибору пятьох представників з політичного повіту Львів-повіт.

22) **в Мостиськах** 16. квітня 1934. в понеділок в год. 12-ій вполудне в салі Народнього Дому під проводом п. Степана Байдали, дир. Нар. Дому, в ціли вибору двох представників з політ. повіту Мостиська.

ДИРЕКЦІЯ
Товариства взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР" у Львові.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові доляр у приватних оборотах 5·25 зол.

Золото: Доляри 8·99—9·03. Франки фр. 35·30—35·80 Дукати 83·90—84·20, Корони 37·70—38·00. Рублі 46·50—47·00.

Срібло: Корони 0·30, Фльорени 0·75, Рублі 1·25.

На сьогоднішній варшавській біржі нотовано такі курси: Льондон 27·08, Париж 34·94, Берлін 210·75, 211·20, 210·23, Цюріх 171·47, Голяндія 357·50, Прага 22·03, Італія 45·57, Бельгія 24·60, Австрія 97 1/2—98, Нюйорк кабель 5·30, Нюйорк чеки 5·29.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 24. III. масло 3·30, молоко —·18, сметана —·80, яйця 2·70.

Тенденція на масло сильна на молоко, сметану і яйця удержана.

Маслосоюз повідомляє, що в тижні від 26. III. до 31. III. 1934 платить своїм доставцям **за 1. кг.** живої ваги птиці, дьоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

	І. кл.	ІІ. кл.
Кури	1·00	0·60
Качки	1·20	0·60
Індики	1·40	0·80

Пантарки за штуку 2·25 зол.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10